

Τέλος εποχής ή αρχή μιας άλλης

Το κλείσιμο του «Ελεύθερου Τύπου» δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ούτε καν η αφορμή για να ξεκινήσει επιτέλους μια συζήτηση για τα Μ.Μ.Ε. στην Ελλάδα.

Το κλείσιμο του «Ελεύθερου Τύπου» δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ούτε καν η αφορμή για να ξεκινήσει επιτέλους μια συζήτηση για τα Μ.Μ.Ε. στην Ελλάδα. Η οικονομική κρίση επιταχύνει τις εξελίξεις, δίνει άλλοθι, θέτει πραγματικά ή μη δεδομένα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις στο θέμα. Η αλήθεια είναι σκληρή γιατί ξαφνικά 450 εργαζόμενοι βρέθηκαν εν μία νυκτί, και χωρίς την παραμικρή ενημέρωση, στο δρόμο με συνοπτικές διαδικασίες. Ακραίο φαινόμενο, τουλάχιστον σε ένα χώρο που υποτίθεται βρίσκεται στην καρδιά της ενημέρωσης, του πολιτικού διαλόγου και της ελεύθερης έκφρασης. Θα υπάρξουν και άλλα τέτοια;

Ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Η πραγματικότητα θέτει το πρόβλημα, βάζει όρους, αλλάζει το τοπίο. Αν δεν τη δούμε κατάματα πολύ φοβάμαι ότι η «λύση» θα επέλθει ερήμην όσων επιμένουν να την αγνοούν.

Στη χώρα μας, κυκλοφορούν καθημερινά εννιά πρωινές εφημερίδες, δεκατρείς απογευματινές, έξι οικονομικές, δώδεκα εβδομαδιαίες, εννέα αθλητικές, πάνω από πεντακόσιες ημερήσιες και εβδομαδιαίες στην περιφέρεια. Εκπέμπουν έντεκα τηλεοπτικοί σταθμοί πανελλαδικής εμβέλειας, ογδόντα περιφερειακοί, τριανταεννέα ραδιοφωνικοί σταθμοί στην Αττική, και πάνω από τριακόσιοι στη περιφέρεια. Εάν προσθέσουμε και ενημερωτικά portal και site στο διαδίκτυο ο αριθμός των μέσων είναι τεράστιος.

Για μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα η κατάσταση αυτή είναι ο ορισμός της υπερβολής. Πολλά από αυτά δεν μπορούν να συντηρηθούν με δικές τους δυνάμεις και μοιραία στρέφονται προς την «κυβερνητική χρηματοδότηση», με αντάλλαγμα την προσφορά «καλών υπηρεσιών». Οι ευθύνες της κυβέρνησης την τελευταία εξαετία είναι τεράστιες. Μη έχοντας συγκεκριμένη πολιτική πρόταση για τα Μ.Μ.Ε., έχοντας όμως την ανάγκη τους πέρασε από το ένα άκρο στο άλλο. Η επικοινωνία έγινε πολιτική και η πολιτική επικοινωνία. Από το φιάσκο του βασικού

μετόχου και τους λεονταρισμούς στον απόλυτο συμβιβασμό και την «διευθέτηση». Όλες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες που πήρε, οι νόμοι που ψηφίστηκαν, μπορεί να μην είχαν την τύχη του βασικού μετόχου που εξέπεσε στην Ευρώπη αλλά βρίσκονται στον αέρα, δεν εφαρμόζονται και βρισκόμαστε μπροστά σε ένα τραγέλαφο όπου ουδείς μπορεί να καταλάβει τι ισχύει. Η ψηφιακή εκπομπή είναι μια πραγματικότητα στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ στη χώρα μας καθυστερεί επικίνδυνα. Αντί να μπει μία τάξη στα κακώς κείμενα, καταστρατηγήθηκαν όλοι οι κανόνες. Για το λόγο αυτό, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψήφισε στη βουλή όλα τα νομοσχέδια που έφερε η κυβέρνηση, αφού ήταν μαθηματικά βέβαιο ότι θα οδηγούσαν στα καταστροφικά αποτελέσματα που βιώνουμε σήμερα.

Η κατάχρηση της κρατικής διαφήμισης και το επιλεκτικό της μοίρασμα που εξόφθαλμα χορηγούσε σε αμφιβόλου ποιότητας μέσα, μόνο και μόνο με πολιτική σκοπιμότητα, δημιούργησε περαιτέρω εντάσεις και υπονόμωσε τον υγιή ανταγωνισμό στο χώρο. Έτσι θα ήταν εντελώς αφελές να πιστέψει κανείς ότι μόνο η διεθνής κρίση ευθύνεται για όλα τα κακώς κείμενα. Δεν περιμένουμε από αυτή τη κυβέρνηση να καταλάβει που βρισκόμαστε. Έχει χάσει τον έλεγχο, δεν μπορεί να σταθεί πάνω από τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις των Μ.Μ.Ε. και των ιδιοκτητών τους. Έχει γίνει μέρος του προβλήματος. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να νιώσει την αγωνία και την ανασφάλεια των εργαζομένων που βρίσκονται μεταξύ σφύρας και άκμονος, με την ανεργία να απειλεί με δραματικό τρόπο.

Είναι δύσκολη και επώδυνη πλέον η προσπάθεια για την ανασυγκρότηση και την κάθαρση του χώρου. Χρειάζεται πολιτική βούληση, καθαρός λόγος και ορθολογικοποίηση των δεδομένων. Να ξεκινήσει τώρα ένας ειλικρινής διάλογος όλων των ενδιαφερομένων μερών και της πολιτείας. Η ενημέρωση δεν είναι ένα εμπορικό προϊόν το οποίο θα κριθεί στην αγορά μέσα από τον θεμιτό ή αθέμιτο ανταγωνισμό -γιατί δυστυχώς υπάρχει και τέτοιος-, αλλά βασικό στοιχείο του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Να υπάρξουν διακριτοί ρόλοι και καθεστώς απόλυτης διαφάνειας στις όποιες πρωτοβουλίες εκληφθούν. Πολλά από όσα ισχύουν σήμερα έχουν ξεπεραστεί από τα πράγματα. Και σ' αυτό υπάρχουν ευθύνες και στην πολιτεία αλλά και στους ιδιοκτήτες των Μ.Μ.Ε., που στην κατάλληλη στιγμή υποτίμησαν τα γεγονότα και τις εξελίξεις. Έχουν επέλθει αλλαγές και είναι αυτονόητο ότι πρέπει να δοθούν κίνητρα για επενδύσεις στις νέες

τεχνολογίες, που θα διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων. Τέλος εποχής; Η πραγματικότητα θέτει την ενημέρωση σε άλλη βάση. Το διαδίκτυο σ' ολόκληρο τον κόσμο έχει αλλάξει τα δεδομένα. Επιχειρήσεις του τύπου και εκδοτικοί όμιλοι κλυδωνίζονται διεθνώς. Οι κυβερνήσεις στην Ευρώπη και στις Η.Π.Α. προβληματίζονται και παίρνουν μέτρα σε συνεννόηση φυσικά με τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, δημοσιογράφους και τα συνδικάτα τους, ώστε να ξεπεραστεί με τον πιο ανώδυνο και δημιουργικό τρόπο η κρίση. Κάθε χώρα έχει τις ιδιαιτερότητες της και γι' αυτό δεν θα ήταν φρόνιμο μηχανιστικά να μεταφέρουμε και εδώ μέτρα που ελήφθησαν στη Γαλλία, στην Ολλανδία, στη Φιλανδία ή στη Μεγάλη Βρετανία και την Αμερική. Υπάρχουν θετικές προτάσεις που θα μπορούσαν να αποτελέσουν βάση για συζήτηση. Παρακολουθούμε προσεκτικά τα γεγονότα λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0073_stories1379339571.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:52
